

Broctenhuus - Schact: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Tang) antydede i sit Foredrag, at Udvalgets Flertal, hvortil ogsaa jeg hører, navnlig havde set hen paa Madspørgsmaalet, hvorimod han selv havde optaget det ethjise Spørgsmaal. Det er jo en Udtalelse, der er meget smigrende for ham selv; men jeg skal imidlertid aldeles ikke beklage mig i saa Henseende; thi, om ogsaa Flertallet navnlig i denne Sag har set hen til Madspørgsmaalet, saa tror jeg, vi have været fuldkommen berettigede dertil, thi, saaledes som Loven er bleven forelagt, var det jo Hensigten og Hovedhensigten, at der skulde staffles Barne moderen en let Afgang til at faae Alimentationsbidraget inddrevet. De andre Spørgsmaal i Lovforslaget ere mindre væsentlige ligeoverfor dette Hovedspørgsmaal. Nu er der imidlertid, baade da Sagen var for i Landstinget og tillige her i Folkethinget ved tidligere Behandlinger kommet en hel Del forskjellige Spørgsmaal op angaaende de uøgte Børn, ligesom endelig det Samme har fundet Sted i Udvalget; ja, man kunde næsten sige, at der virkelig ikke har været et eneste Retsforhold, hvor der forekommer Ordet uøgte Børn, uden at det i Udvalget er fremdraget under Behandlingerne af denne Sag. Jeg kan sige, at Spørgsmaalet om Arveret har været fremme, Spørgsmaalet om Barnefaderens Navn har været fremme, Spørgsmaalet om Kuldlysning, om Opdragelsesret, om Fødselsstiftelsen har været fremme, og endelig i Dag have vi faaet et nyt Spørgsmaal frem, nemlig om Andelsbørn. Jeg kan ikke negte, at det have vi ikke i Udvalget optaget til Drøftelse, og det undrer mig, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds ikke er fremkommet med det der. Imidlertid er det jo en fuldstændig Umulighed, naar vi skulle optage og drøfte alle disse Spørgsmaal, at tænke paa at faae en Lov denne Gang. Det stod klart for hele Udvalget eller rettere sagt for Flertallet, at det Hovedsiemed, Loven havde, var godt, og det ønskede vi ogsaa at faae frem. Dernæst stod det ogsaa klart for os, efter de Forhandlinger, vi have hørt i Landstinget og her i Folkethinget, at det vilde være umuligt at faae denne Lovs Hovedhensigt opnaaet, naar vi ville optage, diskutere og vedtage alle disse forskjellige Spørgsmaal om Arveret o. s. v. Derfor har ogsaa Udvalgets Flertal med disse praktiske Hensyn for Die ladet dem ligge. Jeg kan sige saa meget, at der har været flere af Udvalgets Medlemmer, som virkelig have haft Interesse for baade det ene og det andet af de Spørgsmaal,

som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds har fremdraget; men de ere gaaede tilbage derfra; de ere blevene enige med os andre, idet de have sagt: Lad os hellere holde os til, hvad vi kunne blive enige om og se at faae det gennemført. Saaledes staar Sagen nu. Der er jo et temmelig stort Flertal, 7 eller næsten 8, der har vedtaget disse Ændringer, medens der derimod kun staar en eller i nogle Punkter to derimod, og da vi nu tidligere have hørt, at den høitærede Justitsminister giver sin Samstemmen til den Affattelse, som Loven har faaet, saa skal jeg tillade mig at slutte mig til den sidste ærede Taler og opfordre ærede Medlemmer til at at vedtage de Ændringsforslag som Udvalgets Flertal har foreslaaet.

Berg: Det udmærkede Foredrag, som den ærede Forslagsstiller, det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Tang), senere saa smukt bistaaet af det ærede Medlem fra Slagelse (Dahl), har holdt til Begrundelse af sine Forslag, har bestemt mig til at følge ham i alle de Forslag, han har stillet. Jeg vilde ønske, at Folkethinget, hvad der saa end kunde indvendes imod, at det blev endelig Lov for Tiden, vilde give ham sin fulde Tilslutning ved et stærkt Flertal i Afstemningen. Det Ønske sker ikke Fyldest, men hans Arbeide saavel som den Bistand, han fik fra det ærede Medlem fra Slagelse, vil ikke blive forgjæves. Jeg vilde ønske, at det kunde ske Fyldest, selv om man saa til Slutning kom til at sige: Nuvel, vi kunne ikke enes med Landstinget om en anden Affattelse, og da Landstingets Affattelse omtrent falder sammen med den, Udvalgets Flertal har indstillet, saa tilsidst endte med den. Jeg kunde altsaa ønske, at man gav det ærede Medlems Forslag, som det er, baade efter Hovedindholdet og Motiverne, sin Tilslutning. Det er jo ikke sjældent hændt os, ogsaa under en saglig Forhandling, at vi for Fremtidens Skyld have givet Tilslutning til Forslag, selv om vi i Dieblikket betvivlede, at de vilde blive optagne som Dele af en endelig Lov. Vi have gjort dette for at vise, i hvilken Retning vore Tanker og Følelser gik og for at give dem, der senere vilde arbejde med os her, og dem, der arbejde ude i Samfundet, et Bink om vor Opfattelse og en Opmuntring til ikke at svækkes i deres Bestræbelser, for at man senere i Fremtiden kunde naae om ikke just det saa dog Noget, der var klarere rensket under Forholdenes Udvikling. Det vilde jeg altsaa have ønsket, men hvad enten vi blive Ja eller Mange, saa følger jeg det